

ASTROTHEROLOGIE

27.seminář Ing. J. Popelky

Důležitost Boha v našich životech. Hlavní překážky na duchovní cestě.

Další meditace (pochopení lidského těla - mozek)

Stručný duch. význam aspektu 30° ve směru hodinových ručiček (Dům techniky OV-Mar.Hory dne 7.1.2006)

Po zkušenosti z minulého semináře chci říct následující: Tento minulý seminář se týkal přemýšlení a vnímám, že to je zásadní věc. Chtěl jsem lidem sdělit, že pomocí přemýšlení si může člověk vytvořit cokoliv. Příprava na seminář mě stála 4 dny úsilí (2 dny dovolené, 2 dny svátků) a nakonec zde přišlo minimum lidí. To mne přimělo, že na dnešní seminář jsem si neudělal žádnou přípravu.

Uvědomil jsem si, že když Ježíš dával nějaké proroctví o dnešní době, tak opravdu naznačoval, že v této době bude duchovní temnota, jaká ještě nebyla. Mnoho lidí to nechápe, nebo si neuvědomuje, mají pocit, protože když vejdou do jakéhokoliv knihkupectví, že tzv. duchovní literatury je hodně. Nyní jsou desítky a stovky titulů, takže lidé si myslí, že tím, že vychází duch. literatura a je dostupná, že je zde nějaké duchovní světlo, ale není to tak.

Nevím, zda si lidé uvědomují, že žijí v prostředí, které duchovnu nepřeje a tyto síly, které nepřejí duchovnu, používají dvě metody (a můžete to vidět neustále v TV, novinách atd.):

1. Neustálá propagace hmoty a snaha lidem vnutit, že v našich životech je nejpodstatnější naše hmota (tělo). Na tuto ideu samozřejmě 95% (i více) lidí slyší, ale vždycky se najde aspoň 4-5% lidí, kteří mají nějaké vnitřní cítění, že život se nemůže zredukovat jenom na hmotu, že je zde ještě něco důležitějšího. A tyto síly to ví. Vždycky se najdou ještě nějakí „zoufalci“, kteří hledají ještě něco jiného než hmotu. Pro tyto lidi tyto síly použili jinou strategii a sice:
2. Dá se zde hodně duchovna, hodně duch. směrů, každý se v něčem liší a tito lidé se v tom ztratí. Tzv. duchovno by se mělo zabývat o Duchu, jinými slovy: o Bohu. Když někdo vysloví slovo Bůh, tak toto slovo je tak zkompromitované, že na něm tolik zavádějícího balastu za celá staletí a tisíciletí, že když dnes řeknete slovo Bůh, tak každý člověk musí cítit trošičku něco negativního. Čisté duše, když slyší slovo Bůh, si myslí něco krásného, ale těch je pár.

Bůh (Duch) je to nejdůležitější v našich životech:

Proč je Bůh nejdůležitější v našich životech? To, co se ukrývá za slovem Bůh, je naše vlastní Já. To jsme my sami. To je náš Život. A já jsem opravdu čím dál více rozhořčen nad lidskou tupostí. **Jak může být někdo lhostejný vůči svému vlastnímu životu? To je totální neúcta k sobě samému, že se někdo nezajímá o svůj vlastní život.** Když to přeženu, to je absolutní prostituce, že každého zajímá všechno možné, jenom on sám k Sobě je lhostejný. Nevím, jak to ještě jinak nazvat, je to prostě drzost, ignorace.

Uvědomuji si, že všichni, kteří jsme přišli na tuto planetu, jsme se narodili v nevědomosti. To neznamena, že když jsme se zrodili jako nevědomci, že v této nevědomosti musíme zůstat. Každý člověk, pokud je aspoň trochu duševně (a duchovně) normální, zdravý, musí v průběhu života začít cítit, že něco je zde, co nezná a je to něco, co překračuje tento pozemský život. Já sám za sebe můžu říct, že pokud člověk, který cítí toto vnitřní nutkání hledat něco, co přesahuje náš život, a následuje ho, dostává se do velikého problému, protože není dostatek kvalitních informací. Je zde dostatek informací, ale ne kvalitních. Chápu, proč autoři knih, kteří píšou o duchovní problematice, nevystihnou jádro problému.

Už jsem to zde několikrát říkal na těchto seminářích: Každý člověk, který začne hledat to něco, čemu říkáme Bůh (Duch) nebo pravé Já, se dostává v tom okamžiku, kdy začne hledat Boha, do obrovského problému, který spočívá (říkám to z vlastní zkušenosti), že hledám něco, co odjakživa znám. V tom je ten největší problém. Ať chcete nebo ne, v tom samotném rozhodnutí „já začnu hledat Něco“ je obrovská překážka. To rozhodnutí je svaté, že chci poznat Něco, co je vyšší než můj přízemní lidský život, ale v tom rozhodnutí je velká překážka, protože vy máte pocit, že objevíte něco, co neznáte. Buďte filozoficky ladění. Hledáte Něco, co je všudypřítomné a věčné. A pokud tomu věříte, že to je všudypřítomné a věčné, tak to s vámi muselo být a je celý život, každou chvíli vašeho života. Musí to být v této místnosti. A jak se říká: Chytrému napověz a hloupého nakopni. Ono by jen stačilo, kdyby si člověk v klidu sedl a začal přemýšlet, když už je zde 20,30,40,50 let, tak co za ta léta, kdy zde jsem, bylo pořád věčné a trvale se mnou přítomné? Kdyby si někdo dal tuto mentální námahu, co bylo neustále se mnou během mého dosavadního života, tak by musel za chvíli pochopit, co to bylo. Protože to tak moc dobře známe, máme pocit, že to jsme my sami, proto nás nenapadne, že to je přímo to ono, co se hledá. Já jsem to třeba nikdy nechápal, v procesu hledání jsem se jednou dostal k upanišádám a upanišády píšou: Málokdo slyší o Já. Ale i ti, kteří slyší o Já, tak málokdo pochopí, kdo to je Já. Hned v 1.semináři jsem se snažil říct (a nyní jsem v nevýhodné pozici, stojím před vámi a vy jste přede mnou a já mám nyní říkat něj. Moudrost, takže je to pro mne nevýhodné, ale z té druhé stránky je to výhodné, protože jsem aktivní. Když člověk něco dělá, jeho Já je silné, ale když člověk musí pasivně sedět a poslouchat, jeho Já je v útlumu, takže jsem v takové situaci, že mně musíte nyní poslouchat (v podstatě můžeme mluvit všichni, ale

také můžeme všichni mlčet): **My hledáme vlastní Já.** Jestli je zde ještě někdo přítomen a někde v určitých zákoutích a záhybech jeho mysli je usazena idea, že Bůh je někde, že to je Někdo odlišný ode mne, že to je nějaká Autorita vůči mně, tak to zahladíte ve své mysli. Bůh jste vy. Pokud člověk na duch. cestě jde správnou cestou, velice záhy musí cítit, že hledá něco, co se týká bezprostředně ho samotného. Když jde člověk dále touto cestou a ta jistota stále narůstá, že To, co hledám, jsem vlastně Já sám (hledám sám Sebe), tak člověk kapku za kapkou začne cítit svoji velikost. Lidská velikost je tak veliká, že človíček, který si začne uvědomovat svou vlastní velikost, se toho zlekne. A pochopíte, že dokonce se lidé bojí poznat Pravdu, protože v poznání Pravdy je obsaženo: začít se potýkat s vlastní velikostí. Vy začnete mít strach sami ze Sebe.

Opakuji: **Zásadní problém při hledání Pravdy je ten, že lidé si myslí, že najdou něco, co neznají.** Takže si zapamatujte: **Hledáme Něco, co všichni známe.** A to je Pravda. Upřesníme si to: To něco, co znáte, znáte tak dobře, protože to zažíváte každou vteřinu svých životů, zažíváte to, když vidíte i když sníte, pořád to tam s vámi je, můžete být, kde chcete, i když jste v bezvědomí, tak to tam pořád s vámi je. A protože to tak dobře znáte, tak vám ta věc tak zevšedněla, připadá vám tak fádni a všední, že nemáte pocit, že jí musíte věnovat nějakou zvláštní pozornost, ale naopak (a tak je konstruována lidská mysl – to je ta žena Adama, když jí had nabídl ovoce a ona s chutí jedla), to je přesně ono, přece to, co zažívám každým okamžikem svého života, to je přece fádni, nezajímavé, já hledám vzrůšo, že. To vzrůšo spočívá v tom, že hledám něco, co teď nemám, něco přijde, já si to vychutnám, pak to odhodím, pak zase přijde něco nového, zase si to vychutnám, užiju, odhodím, a to vzrůšo je promiskuita na všech úrovních. Mě vzrušuje promiskuita. Ale cítíte to, že nepřitelem Boha je promiskuita? Třeba hodně lidí má psy. A proč mají lidé psy? Dnes domácnost, která nemá doma psa, je málem výjimka. Všechno, co vidíte kolem sebe, je Duch v projevu, čili všechno je symbol. Ano, lidé, kteří mají nedostatečný emoční a citový život, si pořídí psa, protože zvíře mu tu lásku dá, když od ostatních lidí ji přece nemůže čekat, že? To je pravda, tak k tomu přistupují lidé, ví, že pes jim dá lásku. Člověk sám sobě ji neumí dát, lidi mu ji také nedají, ale pes mu ji dá. To je přístup člověka. Musíme také vnímat přístup Boha. A Bůh se neustále projevuje. Akorát problém je v tom, že On se projevuje v symbolech. Jaký je symbol psa? Věrnost, oddanost. Každé zvíře, každá rostlinka, každý kámen obsahuje určité kvality a něj. vlastnost je na nich výrazná a tato vlastnost je symbol Boha. Když se bavíme o psu, tak samozřejmě, má i jiné vlastnosti (je žravý a pod.), ale ta rozhodující vlastnost je, že je věrný. Který živočich je tak věrný člověku jako pes? Pes neváhá za svého pána položit i svůj život. Proto mají lidé psa. Protože kdo je vám více věrný, než ten, kdo je každou vteřinu vašeho života s vámi, který je s vámi ve vašich radostech, ve vašich starostech, ve vašich smutcích, který je s vámi, když jste tady přicházeli na tento svět, který bude s vámi, když budete opouštět tento svět a který bude s vámi, když budete v jiném světě. Znáte věrnějšího „Psa“? Já ne. A ten

dotyčný, ten nejvěrnější Pes, který vás nikdy neopustí, je vaše Já. Ten vás neopustí nikdy. My jsme ti nevěrníci, kteří opouštíme našeho nejvěrnějšího Psa. Takže to, že žijeme v době, kdy 70% lidí má psa, to není nic jiného než volání po Bohu. My chceme psa, chceme někoho věrného. Ale všichni Ho mají. Oni jsou ti nevěrníci. Chápeme? Hledáme něco, co všichni máme a známe. Když toto pochopíte, tak jste udělali dost velký kus v pochopení Pravdy.

S tím souvisí zásadní věc: Každý z vás se v životě dostal do situace, kde se cítil maličký. Taková situace např. nastane, když jste u zubaře. Když musíte jít na lékařský zákrok, o kterém tušíte, že bude bolestivý, tak se budete cítit maličký. Nebo když v práci stojíte před svým šéfem, který si vás nečekaně zavolá do kanceláře, tak si říkáte: Sakra, že bych udělal nějaký průser? Taky se budete cítit maličký, budete cítit, jak se vám stáhne solár, že. A to je jeden další zásadní problém: Jak může někdo (a uvědomte si, že někdo v tom pocitu maličkosti žije skoro každý den, protože je vystressovaný z práce, z rodiny, z vlastní neschopnosti) tomu človíčku říkat: Ty jsi Bůh!, když on žije neustále v pocitu, že je menší než mravenec. Mravenec nemá existenční deprese. My je máme. A přesně ten maličký, vystressovaný človíček, to je přesně Bůh! Protože i ten vystressovaný má svoje Já. I ten stress, strach ze zubaře, strach z šéfa, potřebuje živé Já. Až začnete zažívat Boha, zjistíte, že ve vašem nevědomí byla obrovská překážka v poznání Boha, protože vaše mysl vám nakuká, že Já (ten maličký, vystressovaný ze zubaře, z šéfa, vystressovaný z jiných dalších věcí) jsem Bůh? Ano, je to tak. Tam je celý zásadní problém: **Uvědomuji si čisté Já anebo si uvědomuji svoje Já s něčím ztotožněné?** To je celý problém. Uvědomuji si toto Já čisté a nahé, anebo už oblečené? Toto Já může být obrovské, ale může být i maličké. Ale to obrovské nebo maličké, to už jsou oděvy tohoto Já. **Toto Já (vy sami, mluvím o vás a o sobě, nemluvím o něčem, co nejste vy, mluvím o nás, kteří jsme Jeden) není ani velké, ani malé, ale současně je větší než to největší a menší než to nejmenší.** Uvědomte si, že toto Já dokáže být malé i velké. Jak to dokáže? Dokáže to jedině tehdy, když se toto Já s něčím ztotožní. Jestliže se toto Já ztotožní s atomem, je velmi malé. Jestliže se ztotožní se Sluncem, bude velké. Když se ztotožní s galaxií, bude ještě větší. Já je pořád stejné, ale objekt, s kterým se ztotožní, může být malý, velký, jakýkoliv. Já může být vystressované, pokud se ztotožní s člověkem. Jak chcete dosáhnout toho, abyste měli strach ze zubaře? Musíte se ztotožnit s člověkem. A jak se toto Já může ztotožnit s člověkem? Toto Já si začne myslet, že je člověk, nemůže to udělat jiným způsobem, než tak, že v první řadě si začne myslet: Já jsem člověk. Upřesním to: Ne že Já jsem člověk, ale Já jsem lidské tělo. To trvalo tisíce a miliony let, kdy se pořád myslelo: Já jsem lidské tělo. Ale po těch tisících a milionech letech už si to nemyslel, už tomu začal věřit, že je lidské tělo a to je největší průser. Až se toto Já na základě myšlení a víry ztotožní s lidským tělem, veškeré radosti a veškeré průsery lidského těla se stávají i jeho radostmi a jeho průsery. Vnímáme se jako lidské tělo, žijeme život lidského těla, protože jsme tisíce a miliony let nejdříve

mysleli: Já a tělo jedno jsme a potom jsme tomu i začali věřit, tak to je. **A jestliže jsme dokázali takovou geniální věc, že jsme z Boha udělali člověka (a víme, jak jsme to udělali – pomocí myšlení a víry), tak také tím pádem máme prostředky, jak z člověka udělat zpátky Boha – pomocí myšlení a víry.**

Zkusme udělat tento opačný proces. Zkusme sami sebe ztotožňovat (jelikož jsme se už dlouho ztotožňovali se svým tělem) s Bohem! Co si myslíte a čemu věříte, to se stane. Neexistují hranice pro vaše myšlení a pro vaši víru. Líbila se mi myšlenka: Už to, že jste schopni na něco pomyslet, je důkaz, že to je možné. Protože kdyby ta myšlenka byla nerealizovatelná, nemohla by se ani objevit ve vaší mysli, to nelze. Když pochopíte, že to je pravda, tak co si nemůžete představit? Můžete si představit: Já jsem Božský? Můžete. A to je důkaz, že to je uskutečnitelné. Může vás napadnout: Já jsem více než Bůh? Může. A je to uskutečnitelné. V určité první fázi chci nalézt Boha, to znamená – ztotožnit se s Ním, a stačí mi to. Když jsem malé dítě, stačí mi mléko. Ale později chci maso a to maso je, že mohu být více než Bůh. Jak říkal Ježíš: Jednou budete dělat větší skutky, než Já Sám. A je to pravda. Kdo četl mé semináře, je to tam myslím dostatečně vysvětleno.

Zažil jsem mnohokrát ve svém životě a zažil jsem to i tento týden: Každý člověk, který upřímně hledá pravdu, to znamená - od srdce hledá pravdu, ale ne pravdu, která by se mu líbila, ne pravdu, která by mu pomohla přijít k penězům, ke zdraví, nebo k něčemu jinému, co by mu usnadnilo jeho pozemský život, ale každý člověk, který hledá pravdu pro pravdu samotnou (od srdce) a chce poznat pravdu takovou, jaká je, tak velice záhy ho pravda povede. Velice záhy takový člověk začne vnímat, že to, co hledá (tuto pravdu), tak tato pravda se bezprostředně dotýká jeho samotného. Najednou přijde obrovská radost: To, co hledám, není vzdáleno, není to nikde v Indii, v Tibetu, je to v Praze, v Ostravě, je to tam, kde jsem já, tam je pravda! Pravda je tam, kde jsem já, to si zapamatujte. Jsem ve výtahu někde v paneláku? Tam je pravda. Kde jsem já, tam je nejvyšší pravda. Pravda je úžasná. To je to velmi krásné na pravdě, že když ji začnete vnímat, hned vnímáte i blaženost, protože to je v pravdě. Když pravda vnímá pravdu, dostaví se obrovská radost. Můžete něco myšlenkově pochopit a máte radost, že jste něco pochopili, ale když začnete žít a prožívat pravdu, je to blaženost. Vnímat pravdu znamená – vnímat život. Není větší blaženost než život. Ale ne život v tom smyslu posloupnosti něj. událostí, ale vnímat život i bez událostí, jen samotný život. Ano, já poslouchám a jsem současně ten, který mluvil. Je to tak. Mluví k sobě, poslouchám sebe. To nechť je ve vašich myslích. To, že zde jsou různá rozdílná těla? Samozřejmě. Pokud se ztotožním s jedním tělem, tak ostatní těla budu vnímat, jako že to nejsem Já. To je pravda. Ale jsou to různé obleky a tyto obleky má na sobě pořád Jeden. A to nechť chápe vaše mysl. A ten jeden jsem Já. Teď se realizují tak, že přes Jardu tady mluví k Sobě, který sedí v lavici. Kdokoliv si myslí, že mluví někdo jiný než on sám, tak nechává svou mysl mluvit. Já nemůžu být pro

vás lhostejný, jste to přímo Vy a nikdo není lhostejný sám k Sobě. Život není nikdy lhostejný sám k Sobě! Já není nikdy lhostejné k Já. Až začnete zažívat, že Já (Vy) jste v každém těle, nebude vám nikdo lhostejný. A vy jste v každém těle. Ale také můžete mít mysl, která si myslí, že je jenom v jednom těle a jestliže si to mysl myslí, bude to pro vás realita. Pokud si bude mysl myslet, že jsem v každém těle, stane se to pro vás také realitou. Uvědomujete si moc myslí? Nevnímáte pravdu takovou, jaká je. Vnímáte vždycky pouze to, co máte v mysli. To je vaše pravda.

Další problém na duchovní cestě spočívá v tomto:

Hledání nejvyšší Pravdy je hledání něčeho, co je nejjednodušší. A pokud se člověk nestane jednoduchým, nemůže najít Pravdu, protože Pravda je absolutně jednoduchá. Ta jednoduchost spočívá v tom, že to je Něco, co je věčné a všudypřítomné. Když to procítíte, je jasné, že tam není žádná změna. V tom je ta jednoduchost, že to je trvale stejné. Takže **člověk by měl neustále meditovat a přemýšlet o tom, co v jeho životě je pořád stejné?** Tělo se mění, emoce se mění, myšlenky se mění, ale jenom jedna jediná skutečnost je pořád stejná: Já.

Kdo byl malý chlapeček? Kdo byla malá holčička? Já. Kdo je dospělý muž? Kdo je dospělá žena? Já. Tělo se změnilo, ale Já zůstává stejné. A toto Já jsem Já. Kdysi jsem myslel jinak, než myslím dnes. Myšlenky se mění, ale Já jsem stejný. Hledáme něco, co je absolutně jednoduché. A proto mnoho lidí, kteří slyší na hlas jednoduchosti, nechtějí slyšet o složitosti. Jiná situace je, že tato jednoduchost tím, že je stejná, velmi touží být různá, proto tento jednoduchý (Bůh) musí jít do stvoření, protože ve stvoření se hýbe, pohybuje, ve stvoření je Jeho dění, realizace. A protože je absolutně jednoduchý, proto dokáže vytvořit nekonečnou rozmanitost. Paradox: Nekonečnou rozmanitost může vytvořit pouze Ten, kdo je absolutně jednoduchý. A proto ti, kteří slyší na hlas složitosti, nechtějí nic slyšet o jednoduchosti. Ale ten, kdo chce jít správnou cestou (a říkal jsem že Já - Bůh je menší než to nejmenší a větší než to největší), musí spojit oba dva extrémy. Musí být jednoduchý i složitý současně. Protože **skrze složitost jsme obyvatelé stvoření a skrze jednoduchost jsme součástí Boha (přímo Bohem).** A to je fakt: **Bůh nemůže být bez stvoření a stvoření nemůže být bez Boha.** To nemůžete oddělit.

Proč nemůže být Bůh bez stvoření?

Odp. posluchačky: Protože chce sdílet Lásku.

J.P.: Bůh je Tvůrce. Tvůrce nemůže být v nečinnosti, bez tvorby, to nejde. Jestliže chápeme, že Tvůrce je jednoduchý, stvoření je nekonečně složité, musíme být v tom i v tom. Nesmíme odmítat ani jednoduchost, ani složitost. A v této jednoduchosti a složitosti je pořád Jeden a to je Já, to jsme my. Proč to říkám? Říkám to z toho důvodu (a to se nese celou dobu těchto seminářů), že jsou lidi, kteří zde nějakou dobu chodili a já zde vykládám nějaké myšlenky, tak jim to připadalo složité, ale přece pravda je tak jednoduchá, říkají. Stačí Lásky, proč zde vykládat nějaké složité myšlenky atd.

Vznik názvu - astrotheologie

Když jsem v r. 2003 slyšel hlas, který mi říkal, že mám skončit s astrologií, budeme dělat něco jiného, budeme hovořit o Duchu, tak jsem vůbec nevěděl, co se bude vykládat o Duchu. A říkal jsem si, jak to nazvat? Bylo mi řečeno, že astrotheologie. Vždycky jsem si uvědomoval, že je to název, který nikomu nic neřekne, a byl jsem překvapen, když jsem zjistil na internetu ve vyhledávači, že slovo astrotheologie se vyskytuje na anglických a německých netech, takže to slovo již také někdo vymyslel. Takže jsem věděl, že to nikomu nic neřekne. Ale když jsem nad tím přemýšlel, tak je v tom něco krásného:

Když si přeložíte do češtiny slovo **astro**, dostanete hvězdu, ale nám bude stačit ta naše nejbližší hvězda (Slunce). A už bychom měli perfektně znát z našich seminářů, co Slunce symbolizuje. Slunce v astrologii symbolizuje, že Někdo, kdo je nekonečný, se snaží dostat do středu, takže když slyšíte astro, uvědomte si, že by to měla být vaše snaha si uvědomit, že jste stažení do středu vaší bytosti a tento střed je ve vašem duchovním srdci.

ASTRO

Hvězda

Slunce

THEO

Bůh

zkratka: Být úplně hladový

LOGIE

nauka

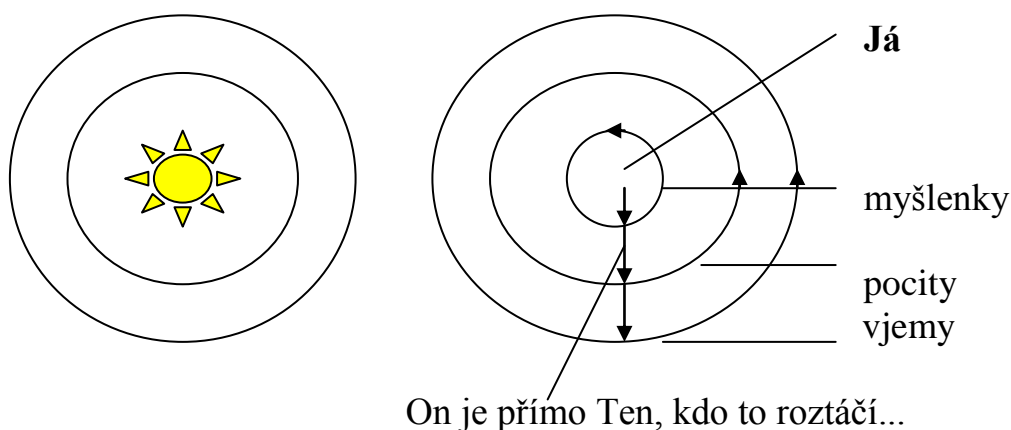
přemýšlení

Theo je Bůh. Když se stáhnete úplně do samotného středu vaší bytosti, naleznete tam Boha, Bůh je přímo střed vaší bytosti, až se v tom středu octnete, tak tam zákonitě objevíte, že Bůh je zkratka: Být úplně hladový. A víte, v čem budete hladoví? Ve vaší neschopnosti se plně a tvořivě realizovat. Budete hladoví po tvořivosti. Budete chtít tvořit čím dál lépe, dokonaleji. Až si to uvědomíte (jak bylo řečeno: Blahoslavení chudí Duchem), zjistíte, že Boha nemáte nikdy dost, protože Duch jste Vy a Vy nejlíp cítíte, jak chcete, aby váš život byl stále lepší, radostnější, tvořivější. Být lepší znamená – být tvůrčí. Takto chápejte zkratku – být úplně hladový. Uvědomujete si, jak málo využíváte svoji tvořivost? A proto zde neustále zdůrazňuji (což si málokdo uvědomuje), že Láska a tvořivost je jedno a to samé. Když zjistíte, jak jste hladoví, zákonitě musí přijít **logie** a to je: nauka. Nauka samozřejmě souvisí s přemýšlením. Kdo chce a spokojí se s nějakou Láskou (nevím ale, o jaké lásce mluvím), nepotřebuje přemýšlení, ale myslím si, že to ani Láska není, protože Láska bez mysli je nesmysl. Láska touží po přemýšlení. Boha (Krista) nejvíce přitahuje schopnost přemýšlet. Já jsem stvořil vesmíry, dnes lidi neslyší na pravdu, nejsou schopni rozlišit kvalitu myšlenek, kdybych zde dnes Já dělal zázraky, bude zde plný sál a musel bych mít větší sál, ale Já jsem dělal zázraky, když jsem tvořil vesmíry,

což je slušný zázrak, ale proč Bůh, který tvořil vesmíry se zredukuje do totálního omezení, neschopnosti a má to jako startovní bod, že z totální neschopnosti chce udělat zase totální schopnost? To je ta nádhera. Není složité být Bohem, když jsem Bohem. To není žádné umění. Umění je – přestat být Bohem, zapomenout na Boha a tím pádem ztratit veškeré své tvůrčí možnosti a znovu se k tomu dopracovat. Jestliže něco máte od samého počátku, nikdy si toho nebudete vážit, bude vám to připadat samozřejmé. Dovedete si představit, že od samého počátku svého bytí máte něco stále k dispozici a že jste nepoznali nic jiného a že to bylo odjakživa s vámi? To je pro vás všední, normální. Až to ztratíte, tak si toho začnete vážit. A **Bůh chtěl ztratit sám sebe, aby se znovu našel. Nejenom že potom docení Svoji vlastní přirozenost, ale dokonce zjistí, že může svoji přirozenost používat takovým způsobem, o kterém se Mu předtím ani nesnilo, než ji ztratil.** Takže takové ty řeči buddhistů, že se rozplyneme, odkud jsme přišli, tak to není.

Abychom se dopracovali zpátky k Bohu, tak bez přemýšlení to opravdu nejde.

První krok musí být – opravdu se stahovat do středu a objevit, že To, co hledáme, je přímo v našem středu. Je to naše Já, což je střed naší bytosti, stejně jako Slunce:

Stejně jako Slunce, kolem kterého obíhají planety, i kolem našeho Já, který je střed, neustále obíhají naše myšlenky, pocity a vjemy. Já je středem (Sluncem) a kolem Něho se točí (planety) naše myšlenky, pocity a zevní vjemy. To všechno se točí a je v pohybu, ale Já je pořád stejné.

Ale když jsem použil tento přírůstek (tak to je), ale nemyslete si, že toto Já jen pasivně přihlíží, jak to tam rotuje kolem Něho. Ne! Toto Já to přímo aktivně roztáčí! Protože v tom je Jeho život, v tom je Jeho tvorba, že vytváří myšlenky, pocity a vjemy. On je přímo Ten, kdo to roztáčí. Jenom člověk, pokud si není vědom svého Já, jen (na začátku) dočasně musí tyto sféry opustit (nevěnovat jim pozornost) a zaměřit se zcela na samotné Já, aby si uvědomil, Kdo to je, že to jsem přímo Já. A když si to uvědomím, teprve se vrátím zpátky k těmto sférám a začnu je už používat z pozice, že si uvědomuji, Kdo je používá. Ale ne že

předtím jsem si myslel, že jsem jenom toto (myšlenky, pocity, vjemy) a toto (Já) jsem neznal. My musíme (pokud neznáme Já) odložit myšlenky, pocity a vjemy, zaměřit se na střed, uvědomit si Sebe sama, pak se k tomu vrátit a už to používat z pozice, že to používám Já. Ne že toto (myšlenky, pocity, vjemy) jsem, ale vnímat, že toto jsou Mé tvůrčí možnosti. To je Můj krompáč a Moje lopata.

Duchovní cesta není jenom duchovní cesta, duchovní cestou rozumíme práci s Duchem, práci s myslí, práci s emocemi a práci v vědomím, to všechno si musíte uvědomit. Vynechejte jednu věc a vaše duchovní cesta bude slepá ulička. Na tzv. duchovní cestě musíte používat celé stvoření (všechny složky své bytosti, protože to jsou božské složky), svého Ducha (bavím se o tvůrčím Duchu, všudypřítomném, který se stáhl do jednoho Bodu – ve vašem Já), svou mysl, emoce a zevní vědomí, to všechno musíte používat.

Je mi smutno, když jsou zde takové krásné myšlenky k dispozici a tak málo lidí si uvědomuje, že to je svým způsobem velice ucelený myšlenkový systém. Netvrdím, že je to propracované do dokonalosti, také musí něco zůstat pro vás, že, abyste něco doplnili.

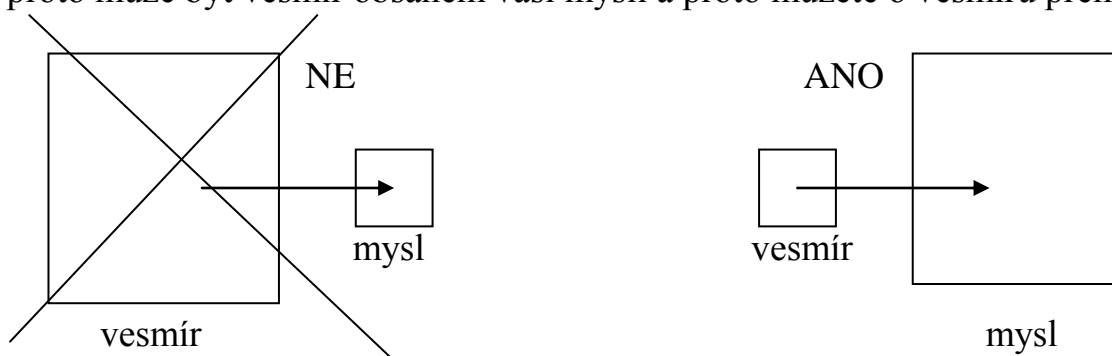
Hlavní duchovní nástroj je (ve fázi, kdy hledáme svoje Já) naše pozornost. Boha nemusíte stvořit, Bůh je a to jste Vy. Ale pro vás existuje pouze to, co si osaháte svojí pozorností. Vaše hlavní ruka, kterou si něco přitáhnete (přisvojíte), je vaše pozornost. A pozornost máte k dispozici, když jste přímo při vědomí, když máte ostré vědomí, máte i ostrou pozornost.

Málokdo si totiž uvědomuje zásadní věc: Ano, tato hmota byla stvořena satanem. A víte, jak si to dokážete? Byl to někdo (satan), kdo pojal princip (myšlenku, ideu): Stvoření je více (důležitější) než Stvořitel. Co do vás bombardují v TV? Kdo je důležitější, vaše tělo nebo Vy? Vaše tělo konzumuje, proto chtějí, abyste se vnímali jako tělo, protože z vašeho těla mají bysnyš. Kdybyste byli Duchem, nemají z vás žádný zisk, protože ve stavu Ducha nic nepotřebujete. To je ten princip, že stvoření je víc než samotný Stvořitel. A hmota to dokazuje, protože v normálním světě je to tak, že co si pomyslím, co cítím, prostředí, ve kterém se nacházím, to začne hned vytvářet. Co si pomyslím, to se okamžitě děje. Pomyslete na tento stůl, ať se rozpustí, no, bude silně vzdorovat. Přece ty, tvůrčí Bytost, nebudeš rozkazovat stvoření. Ale v tom normálním (jemnohmotném) světě to tak bude, kdybyste řekli, ať něco zmizí, stane se to, ale zde je hmota bojovná, kašle na vaši myšlenku. To je princip, který zde máme všude kolem sebe (že stvoření je více než samotný Stvořitel), ale z druhé stránky je v tom úžasné požehnání. Tím, že hmota je takto vzdorovitá a kašle, vzdoruje ze všech sil, aby nemusela poslouchat vaše myšlenky a pocity, je v tom veliké požehnání, protože tím, že máme na sobě toto tělo, které vzdoruje vašim myšlenkám a pocitům, tak když se do tohoto těla oblečete (narodíte se zde), se velmi utlumí vaše mysl a vaše emotivita. Díky za to. Když řešíte něj. důležitý myšlenkový problém: Budete někde v hospodě mezi lidmi anebo se stáhnete někde do soukromí a v klidu si to vyřešíte? Anebo když

jste v práci a potřebujete vyřešit nějaký problém a teď vás velmi vytočí manželka, vyřešíte toho hodně? A to je přesně ono. Tím, že jste dostali toto tělo, které silně bojuje proti vašim myšlenkám, emocím (jinými slovy: chce je totálně potlačit), jste v takovém stavu, že se můžete naprosto s chladnou (bezcitnou) hlavou rozhodovat, co si vezmete. Na této Zemi máte široké pole působnosti, široký výběr od toho nejhoršího až po to nejlepší. A vy tím, že máte toto tělo, které vás takto mentálně a emočně potlačilo, si se střízlivým vědomím sami zvolíte, co chcete. Zde, na této planetě, máte salát z celého vesmíru, od nejhlubších pekel až po nejvyšší nebesa. A vy si s chladnou hlavou (díky tomuto tělu) můžete vybrat, co chcete. Ale až vám toto satanské tělo život odebere, vaše chladná hlava zmizí a vy se dostanete pod tvrdý nátlak svých emocí. A to budou emoce! Tam už s chladnou hlavou nebudete volit. Emoce si vás přímo umístí tam, kam patří. Chápete? To je přesně to, jak jsme se bavili o snu. Když máte sen, emoční síly si tam s vámi cvičí, jak se jim zlíbí. Ve snu moc s chladnou hlavou nepořídíte, vlastně ji vůbec nemáte. Tam padáte do propasti, pronásledují vás příšerné bytosti, nebo vás bombarduje nějaká těžká erotika atd. Tak to přesně bude po smrti, až vám bude chladná hlava odejmuta. Jaké myšlenky, jaké emoce si zde vytvoříte (a můžete si vytvořit, jaké chcete, protože takový duch. koktejl neexistuje nikde), tak až vám chladná hlava bude odňata (tímto tělem), tak budete vcucnuti přesně tam, co jste si vytvořili. To, že většina lidí z této planety přijde po fyz. smrti do oblasti, která se nazývá – peklo, snad nemusím zdůrazňovat. tam bude jenom bysnyš. Takže díky za to, že můžeme být v tomto příšerném světě. A proto i Ježíš vždycky říkal: To, co zde můžete udělat za jeden den pro sebe, to na druhé straně nemůžete udělat ani za tisíc let. Protože ty emoční síly vás budou držet. Kde srdce vaše, tam poklad váš. Docaňte to. Zde můžete střízlivě volit, co chcete. Tam tu volbu už nebudete mít. Tam budou dominovat emoce. Tam už to kormidlo se velice těžce bude otáčet, protože ta voda je tam „velmi tvrdá“. Když toto pochopíme, že Duch potřebuje jak duchovní složku, mentální, emoční, fyzickou, a je nádherné, jak nám to zvěrokruh odhaluje všechny tyto souvislosti mezi myslí, emocemi, Duchem. Je to stejné jako když vidím nějakou krásnou ženu, jsem uchvácen její krásou. Ale co to je za krása? Vidím nějaký povrch nějakého systému. Když jí stáhnou kůži a uvidím střeva, játru, ledviny, tak už to zas tak moc krásné není. Na první pohled to tak krásné není, ale když si najednou začnete uvědomovat, jak je ten systém geniálně uspořádán, začnete vidět jinou krásu, krásu té myšlenky, která vytvořila takovýto dokonalý systém. A to už je ne ta krása, která stačí jenom oku, ale to už je krása, která uspokojuje mysl, což je větší krása, protože to, co uspokojuje oko, to odejde (časem), ale to, co uspokojuje mysl, je krásné a věčné.

V rámci těchto seminářů jste si mohli všimnout, že stále naznačuji: **Nenechejte se svést naukami, které vás nenutí myslet, protože Bůh bez přemýšlení není žádným Bohem. Hlavní výrobní nástroj Boha je mysl.** Ano, když jsem slabý, stačí mi jen jedna věc, až budu silnější, spokojím se s dvěma či více věcmi. Je to přesně tak. Když ucítíte touhu hrát na kytaru,

brnkáte si nejdříve na jednu strunu. Až prsty trochu procvičíte, začnete používat dvě struny, pak všech šest strun a začnete dělat akordy. Na začátku se snažíte brnkat jen na tu jednu strunu, snažíte se uvědomit svoje Já, co to je, kdo to je, až se nakonec zasmějete sami sobě, jak jste byli hloupí, protože když jste hledali sami sebe, vždycky jste se vnímali, ale vnímali jste se nedostatečně, jakoby samovolně, bezděčně, ale vy se musíte vnímat s plným vědomím. Celý problém spočívá v tom, že člověk tím, že si myslel a začal věřit, že Já jsem tělo a nic jiného, tak co se děje tělu, to se děje mně. Proto jsem říkal: Můžeme přemýšlet o svém těle? Můžete přemýšlet o svém oku, mozku? Ano. Tak to je důkaz, že nemůžete být tělem, protože tím, že můžete přemýšlet o svém těle, si dokazujete, že vaše tělo je obsahem vaší mysli. Vaše mysl je tedy větší, protože vaše tělo je jenom nepatrný puntík ve vaší mysli a protože vy jste vlastníkem mysli, tak nemůžete být tělo. Vaše tělo je obsahem vaší mysli. Můžete přemýšlet o vesmíru? Ano, protože vesmír je obsahem vaší mysli, takže vaše mysl je ještě víc než vesmír. Protože nemůže být obsahem něčeho, co je větší než to, co má být obsaženo, chápete? Kdyby hmotný vesmír byl větší než vaše mysl, jak by mohl být obsahem? Větší se do menšího nevejde. Ale menší se do většího vejde, proto může být vesmír obsahem vaší mysli a proto můžete o vesmíru přemýšlet.

Vaše mysl je větší než vesmír. A kdo je vlastníkem této mysli, kdo ji používá? Já. Tak Já musí být ještě větší.

Dotaz posluchače: Ale o Bohu můžu také přemýšlet.

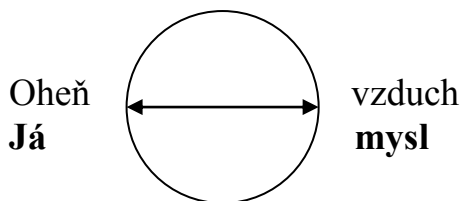
J.P.: Samozřejmě.

Posluchač: Čili musím být stejně velký?

J.P.: Ale o tom jsem mluvil, proto jsem říkal na začátku: Bůh je menší než to nejmenší a větší než to největší. On je ve všem, má všechny kvality. Ale samozřejmě, když se na to díváš z určitého úhlu pohledu.

Já jsem chtěl říct, že na počátku se spokojíte s tím, že hledáte svoje Já. A budete naplněni, když budete mít první potuchy, kdo to je, budete fascinováni, to otřese vaším životem. Roky se budete sebeuspokojovat prožitkem svého Já. Ale jednou přijde moment, kdy vám to nebude stačit. Nakonec začnete cítit, že toto Já je tvůrčí Já, že On chce tvořit, že to je Jeho podstata, Jeho život. On chce tvořit. Ale jak můžete tvořit bez mysli? Dovede si představit malíře, který chce

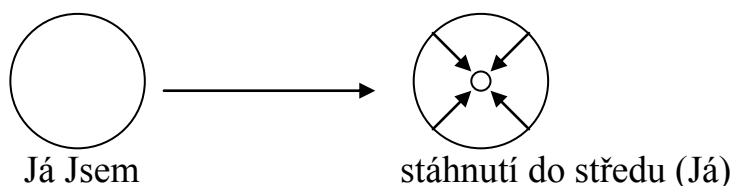
tvořit a teď má jen rám bez plátna, tak na co to bude malovat? Co namaluje? On zešílí. Dejte malíři štětec, barvy a nedejte mu plátno. On se zblázní. A Bůh je Ten, kdo je zde s tím štětcem v ruce. Plátno je mysl. Bůh bez mysli je malíř, který má štětec bez plátna. Tyto zásadní duchovní skutečnosti fantasticky zobrazuje zvěrokruh. Zvěrokruh nevymyslel člověk. Zvěrokruh je to samé či Bůh, či věčný jako Bůh. Bůh se podíval do zrcadla a viděl zvěrokruh. Symbolicky je to tak. Proto jsem vždycky říkal (a říkal jsem to proto, že jsem to viděl v tom zvěrokruhu), že ve zvěrokruhu polarita nebo-li průměr mám říká, že jedno nemůže být bez druhého.

Každá mince má rub a líc. Odstraňte rub, odstraníte líc i minci. Nemůže být oheň bez vzduchu, to nejde. Oheň je vaše Já a vzduch je vaše mysl. Jinými slovy: Kdyby Bůh musel dělat ústupky, kdybyste Mu říkali: Něčeho se musíš zbavit, tak On se zbaví těla, hmoty, emocí, ale mysl Mu nevezmete. To byste zabili i Jeho. Oheň bez kyslíku nehoří. Zde máte pointu: Na počátku hledáte Oheň - vaše Já (a díky za to, že to vůbec někdo hledá), tak to hledáte v oblasti duch. srdce (ne za hrudní kostí, ale výše). V určitém (ne moc silném) stupni koncentrace (zaměření své pozornosti) když se zaměříte na svoje Já, najednou se rozletíte do prostoru. Začnete si uvědomovat, že nejste jen kus masa, ale jste Ten, kdo naplňuje celý vesmír. Ale to je zážitek pro začátečníky. Tam si začnete uvědomovat, že Já = JSEM (Bytí), což je stav Bůh-Otec a pocítíte, že jste všude, jste neohraničený, naplňujete veškerý prostor. To je skutečnost Já Jsem (Já existuji). Já jsem přímo ten pocit Já existuji. Já existuji nevytváří ani tělo, ani mysl, ani emoce, tento pocit Já existuji si vytváří sám sebe, on je přímo tím Já existuji. A to jsem Já, ten prožitek Já existuji. To zažíváte všichni. To si nemyslíte, to zažíváte. Vezměte svou pozornost, nevěnujte ji papíru, svým myšlenkám, ale zaměřte ji přímo na ten pocit Já existuji a držte se jenom toho. A když se toho budete držet, rozletíte se do prostoru a zjistíte, že tento pocit Já existuji je všude a že to jste přímo Vy. Nějakou dobu vás to bude bavit. Nebudete potřebovat ani jezdit na hory, protože už tam jste. Nebudete mít ani potřebu létat raketou na Mars, protože už tam jste. Já existuji je všude. Nemůžete se octnout, ke byste už nebyli. A pak, po určité době, když budete žít v Já Jsem, si řeknete: Ale kdo to je Ten, kdo existuje? Kdo to je, Ten všudypřítomný? A dojde ke zlomové události: Symbolicky řečeno: Je zde nějaké živé Já, které je naprosto v rovnováze s Bytím. Bytí + Já = rovnováha. Ten prožitek vás tak fascinuje, že jste svobodni, nic vás nelimituje. Zpočátku si ani neuvědomujete, že v Já Jsem jsou obsaženy dva prožitky: Prožitek Já a Jsem, čili Já a Bytí. Vy to vnímáte jako jeden celek, ale potom ve vás vznikne nutková potřeba se ptát: Kdo

to je, Ten všudypřítomný existující? Tehdy dojde k tomu, že dojde k porušení této rovnováhy a z tohoto Já Jsem se začne vypichovat pocit Já:

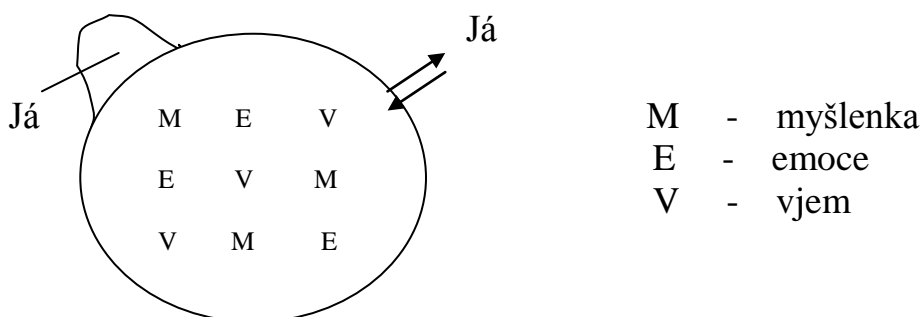
~~Já~~ ≠ Jsem (Bytí):

To, že Já existuje už vás přestane zajímat, protože to už bude tak samozřejmé, že existujete, i ta houba je, lavice je, samotná existence všeho je tak samozřejmá, že vás bude zajímat spíše ta druhá věc, kdo to je ten, který je? Já. A toto Já se začne vypichovat. To Jsem ho už tak nebude zajímat. Toto živé Já je střed vaší bytosti. To je to duchovní Slunce ve vás. A toto Já najdete v oblasti duch. srdce. Zjistíte, že Já, který jsem všudypřítomný, se zaměřuji na pocit Já a když přestanete věnovat pozornost Já Jsem, a začnete věnovat pozornost samotnému Já, tak to Já Jsem se začne stahovat ze všech směrů do jednoho místa. A zjistíte, že toto Já je velmi hravé. Rádo tvoří. Ale aby mohlo tvořit, potřebuje mysl. K čemu vám je, že chcete něco dělat, když to pak nemůžete vidět? K čemu by bylo malíři, kdyby malovat štětcem do vzduchu? Pro Boha plátno, na které maluje, je mysl. Teprve v mysli vidí, co dělá. Proto je oheň ve zvěrokruhu proti vzduchu (jedno nemůže být bez druhého). A až se nabažíte svého Já (když už jste se předtím nabažili svého Já Jsem), zjistíte, že to Já chce tvořit! A když chce tvořit, potřebuje mysl. Zjistíte, že kromě tohoto centra máte druhé důležité centrum (oheň je centrum Ducha - vašeho Já a mysl (vzduch) je centrum vaší mysli. A tento Duch je váš muž a toto centrum mysli je vaše žena.

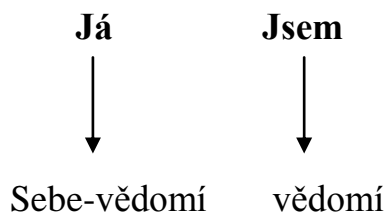
A jestliže se někdy zaměřujete na své srdce, tak to zkuste někdy rozšířit.
Schématicky:

Při všech meditacích v tom smyslu, že pracujete se svou pozorností, že se koncentrujete, tak celý problém spočívá v tomto: Máte vědomí:

Jste obdařením vědomí, ve kterém je chaos. A co je ve vašem vědomí? Nepořádek. Jsou tam různé myšlenky, emoce, vjemy, je tam toho hodně, nemá to řád, systém. Ale někde (jako v těle člověk je slepé střevo) je nějaký výběžek, kde máte zastrčeno svoje Já. To nejdůležitější dáváte úplně na okraj. Pozor na

to. Toto vědomí (to, že vůbec něco existuje) je přímo tohoto Já, to je jeho vlastní a protože toto Já je majitel tohoto vědomí, protože toto Já souvisí s Já Jsem, jinými slovy: Jsem = vědomí, tak toto Já je Sebe-vědomí.

Protože toto vědomí patří k tomuto Já (je to složkou Já Jsem), tak Já je v každém bodě, ale schématicky znázorněno podle stavu, jaký je v lidském vědomí, je Já někde v koutečku a proč je někde v koutečku? Protože vy ve svém vědomí věnujete pozornost všemu možnému (všem různým vjemům, myšlenkám, které se vám honí v hlavě, všem různým pocitům, hlavně tělesným) a tomu Já nevěnujete pozornost. Vy Ho zažíváte, ale bezděčně. Všimněte si: Když upadnete do bezvědomí, když usnete, co se děje? Z vašeho vědomí zmizí pocit Já. To je příčina bezvědomí. Když procitnete z nevědomí, je to jen díky tomu, že se objeví pocit Já.

Reálně existující pro každého z nás je pouze to, čemu věnujete pozornost. Pozornost je ruka vašeho vědomí. To, na co se zaměříte, je, jakoby jste rukou vtáhli do svého vědomí a tím pádem to pro vás existuje.

Vášim prvořadým úkolem je – zapíchnout vaši pozornost přímo do vašeho pocitu Já. Musíte se po určitou dobu omezit (nevěnujte pozornost vašim myšlenkám, emocím, vjemům), ale zaměřte svou pozornost výhradně na samotný pocit, že máte Já. Až budete po určitou dobu svou pozornost během dne (třeba několikrát denně, zpočátku po několika minutách, později, když vás to začne bavit, to zvýšíte na několik hodin, je to zajímavá práce), tak nejenom zjistíte, že máte Já a že je to nejdůležitější skutečnost vaší bytosti, ale hlavně zjistíte, že Já jsem Já, že Vy přímo jste tímto Já a že toto Já (vy sami) jenom toto tělo používáte. Řeknete si: Já jsem byl hloupý, já jsem si myslel, že jsem tělo! Ne! Já jsem Já! Já jsem živé Já, jenom toto tělo používám. A nakonec zjistíte, že Já jsem Ten, kdo používá játru, Já jsem Ten, kdo používá slezinu, Já jsem Ten, kdo používá mozek. A Já jsem si to vytvořil. To všechno dělá toto Já, které jste Vy. Protože je hravé. Celý figl spočívá v tom, že věnujete výhradně pozornost tomuto živému pocitu Já a cítíte, že to jste – Já. Není to srandovní, že lidé věnují všemu jinému pozornost, jenom ne sobě? To je divné, že?

Je spousta duchovní literatury, kde se píše o Já Jsem, o pravém Já, o vyšším Já, ale není vyšší ani nižší Já, je jenom jedno Já. Když slyšíte termíny: pravé, vyšší Já, tak to je Já s ničím neztotožněné, kdy vy zažíváte Já jsem přímo toto Já. Nižší já je, když Já ztotožníte s tělem a řeknete: Já jsem tělo, Já jsem myšlenka, Já jsem emoce. To je Já do něčeho oblečené. Ale vy se musíte naučit zažívat Já jsem toto Já s ničím neztotožněné. Ztotožněte se jenom se samotným

Já. To je to vyšší Já, čisté Já s ničím neztotožněné. Problém je v tom, že miliony let jste se považovali za něco jiného než za toto Já, vytvořili jste si určité emoce, které vás stále nutí se s něčím ztotožňovat. Když dáte k sobě dvě kapky vody (emoce), tak mají tendenci se spojit. To je účel emocí – s něčím se ztotožnit (splynout). A vy jste miliony let splývali se vším možným, jenom ne se svým Já. Takže když se chcete zaměřit nyní svou pozorností na toto Já, emoce vás nutí se zaměřovat pořád někde jinde.

Hledejte Boha v Já:

Na terči (života) se chcete strefit do středu (do 10), kde je vaše Já, ale vaše emoce vás pořád nutí, abyste se trefovali někde do okraje terče, jen ne do středu. Emoce – to je vaše osobnost a osobnost to nechce, protože kdybyste se trefili do středu (10), do Já, ona bude v pytli. Ona by nezanikla, bude dál, ale bude muset sloužit a to se jí nelíbí. Nyní vládne nad Bohem a to se jí líbí, ale když se jednou trefíte do toho Já, zjistíte, že to je skvělý prožitek a začne vás to bavit, osobnost sice nezanikne, ale najednou bude muset sloužit tomuto Já. To ona nechce. Proto je třeba určitou dobu se snažit zaměřovat svou pozornost jenom na Já – to je všechno (a pak to stupňovat). To já nyní zažíváte taky, ale bezděčně. Neděláte to vědomě. Je to přece tak jednoduché. A protože to je tak jednoduché, nemůže skoro nikdo najít Já. Bible, veškeré posvátné texty píší o Mně. Chápete to? To je ten postoj! Ty nejvyšší duchovní texty včetně Bible píší o Mně, o Já, takový pocit musíte mít. Já, který jsem dneska v učebně v Ostravě-Mar. Horách a poslouchám J.Popelku, tak přesně Ten, který poslouchá J.Popelku je Ten, o kterém píše Bible. Jsem to přímo Já. A je jedno, jestli přednáším nebo poslouchám. Potom pochopíte, jak je to legrační utíkat za nějakým guruem, přece guru mi nemůže vykládat o Mně, Já přece sám Sebe znám nejlépe. Kdo Mne tak cítí, jak se cítím Já? A kdo Mi do toho může kecat, jak se cítím? Může někdo poučovat Mně o Mně? Co to je za nesmysl. Guru může říct: Prosím tě, kam lezeš, co hledáš, vždyť jsi to Ty! Ty jsi guru!

A když se budete pořád zaměřovat svou pozorností právě na toto Já, pořád bude v místě duch. srdce čím dál žhavěji.

Při všech meditacích se snažte od samotného počátku: Ne že Já se dívám pozorností někam dovnitř, takové Já neexistuje, které by se mělo dívat dovnitř. Je jenom jedno Já. A to jedno jediné Já už tam je! To, co vy děláte, je, že jenom nutíte svoji lidskou pozornost, aby se podívala na vás, tam uvnitř. Musíte od samého počátku dělat toto: Někdo (ne Vy) se od samého počátku dívá na Mně, který jsem uvnitř, takový postoj musíte mít. Naučte mysl správně a pravdivě myslet! Někdo, ne že Já, ne že Já sedím někde v křesle nebo na židli a že se dívám do Sebe, to není pravda! Ale něco se dívá na Mne, který jsem uvnitř. Nakonec zjistíte, že to něco, co se dívá na Mne dovnitř, je to, že Já nutím svoji pozornost, ať se dívá na Mne. Zatím jsem byl vůči své pozornosti tak tolerantní, tak benevolentní, že jsem jí dovolil se dívat na všechno možné a zabývat se vším možným, jenom ne sám Sebou. Takže to musím nyní

napravit. Ne že Já medituji do nitra, ale někdo se snaží svou pozorností obrátit na to, že Já jsem v tom člověku a to jste přímo Vy! Neházejte to na někoho jiného, svalujte vinu na sebe. Vy jste ten Bůh v člověku! To by se vám líbilo, aby vám někdo dělal Boha! Ne, vy sami jim musíte být.

Pozn. To je podobné, jako jsem říkal v jednom semináři, když jsem jel jednou v tramvaji a vystoupil jsem, říkal jsem: Vidiš někde Boha? Nevidím. No ale musí tady být někde Bůh, svět bez Boha nemůže existovat. Tak když Ho nevidíš, tak Ho budeš dělat Ty. Uvědom si, že je zde všudypřítomná Bytost a že tou Bytostí jsi ty sám. Tak Já jsem byl všude, všude byl Bůh. Protože **Bůh je živá Bytost. Nemůžete mít nikdy pocit či zažívat skutečnost živé Bytosti bez Já, protože pocit Já je přesně to, co vám dává pocit živé Bytosti. Bůh by také nebyl živá Bytost, kdyby neměl pocit Já. Pociť Já je přímo Bůh.**

Pak pochopíte ještě další takový svízel: Nehleďte další myšlenkové poznání v tom smyslu, kdo je Bůh. Bůh je přímo pociť Já. A když se svou pozorností začnete zaměřovat na pociť Já, (On to má rád, On je totiž exhibicionista), tak si uvědomte: každá živá Bytost chce být vnímána, každá živá bytost chce být středem pozornosti, to je Božská vlastnost, to je vlastnost tohoto Já. Proto se říká v astrologii, že Lev (který vystihuje toto Já) chce být králem a středem pozornosti, to je přece božské, že vaše Já chce být středem pozornosti. A lidé mu říkají, že je egoista. Ale opravdu – Já musí být středem pozornosti. Egoista je ten, kdo chce, aby jeho tělo bylo středem pozornosti, aby jeho myšlenky, byly středem pozornosti, aby jeho emoce byly středem pozornosti. To je špatné, ale Já – musí být středem pozornosti.

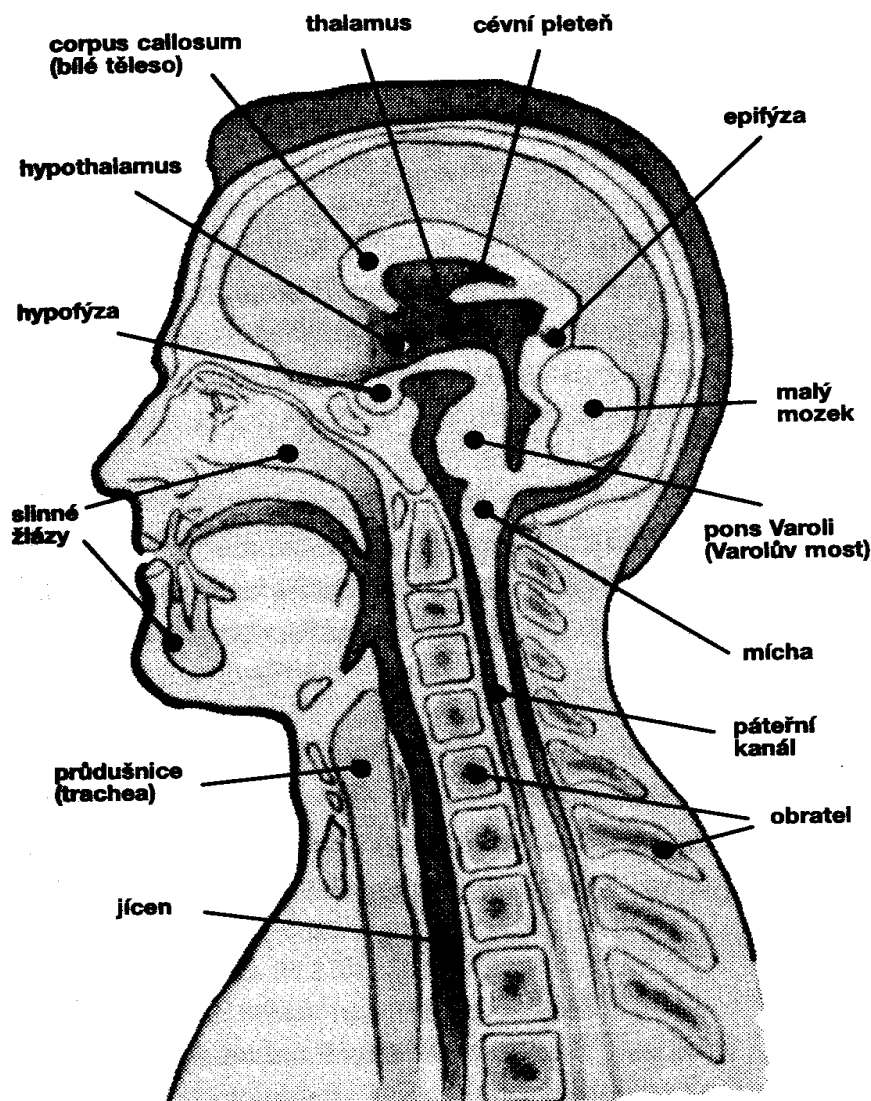
Když pak začnete čím dál více v praxi cítit, že Já jsem Já, jeden den to budete zažívat a druhý den to zase nepůjde a řeknete si: Jakto, že včera to bylo a dnes ne? To je divné. Přesně víte, do čeho se máte trefit svou pozorností ve svém vědomí, ale vaše mysl pořád není schopna uvěřit v to, že Já jsem Bůh. Člověk myslí: To přece není možné, Bůh musí být někdo jiný, ne Já. Bůh musí být něco převratného a já jsem takový přízemní lidský červ, který musí chodit do práce, nebaví ho to tam, tak jak můžu být já Bůh? Ano, ty jako tělo Bůh nejsi! Ty jsi Bůh právě tímto Já! A mysl to pořád nechce akceptovat. Ale ten prožitek vám dá sám za pravdu, že je to tak, jak říkám.

Chápete, že hledání Boha je velmi jednoduché a současně velmi složité? Složitost spočívá pouze v tom, že je třeba zkrátit vaši mysl, která stále o tom pochybuje, protože si pořád myslí, že jste sračka. Ne, vy jste Bůh. **Nalezení Boha je jenom o tom – zaměřovat pozornost výhradně na pociť Já, to je všechno a je to jednoduché.** Dávám za pravdu všem odpůrcům složitosti, to je pravda. Nepotřebujete nic jiného vědět. Proč je zde už 600 stránek textu? Protože až se nabažíte svého Já, nebo čím více Ho budete poznávat, zjistíte, že je to Někdo, kdo chce něco dělat (tvořit) a že to tvoření nemůže dělat bez mysli. Chápete? Kdyby každá živá Bytost neměla zrcadlo (či vodní hladinu), bude pobíhat po vesmíru, aby našla někde něco lesklého, aby viděla, jak vypadá. To je v každém z nás. Každý chce znát svoji podobu a Bůh se může vidět pouze v

zrcadle své mysli. Bez mysli by se nikdy neviděl. Každá bytost chce znát svou podobu, to je božská vlastnost. A mysl je to zrcadlo, ve kterém se Bůh vidí, takže se nemůže obejít bez mysli.

Meditace – zkoumání lidského těla (hlavy)

Hypothalamus, hypofýza, epifýza:

Až zjistíte, kde se nejvíce procítuje Já a kde je jeho hlavní „stan“ (v duchovním srdci), začnete tím více vnímat, že Já je tvůrčí záležitost, začnete cítit, že bez mysli to nejde. Já potřebuje mysl.

Zjistíte, že v hlavě máte 3 důležité body: V úrovni kořene nosu (přibližně mezi očima) je **podvěsek mozkový (hypofýza)**. Kousek za ním a kousíček výše (mezi obočím) je **hypothalamus** a přibližně v úrovni hypothalamu, ale více vzadu je **epifýza nebo-li šišinka**.

Když se začnete do té oblasti svou pozorností zaměřovat a dodržíte zásadu: ne že Já se zaměřuji do té oblasti, ale Já tam jsem v té oblasti, Já nutím pozornost, aby se zaměřila na Moji pozornost tam, protože Já je všude. **Nejsilněji se cítí v oblasti duch. srdce, ale Já je všude. Každé místo mi umožňuje se projevovat specifickým způsobem.** Když se zaměříte na tyto tři body, splynou vám jakoby v jeden bod, nebo hlavně tyto dva splývají (hypothalamus a hypofýza), protože hypothalamus (podvěsek mozkový) je k němu připojen, neboť vystupuje z hypothalamu šikmo dolů. Hypothalamus řídí celé vaše tělo, všechny orgány atd., takže on je ředitel, který šéfuje tomu podvěsku mozkovému a podvěsek mozkový svými žlázami (hormony) ovlivňuje ostatní žlázy s vnitřní sekrecí. Když si to začnete projíždět svou pozorností (a všimněte si: nemáte žádné ruce, nemůžete si vrtat v hlavě, ale vaše pozornost je ta ruka) tyto tři body, zjistíte, že každý má jinou kvalitu a umožňuje vám něco jiného. Když chcete malovat, nemáte jenom jednu barvu, máte více barev, každou barvou vyjadřujete něco jiného. Také každý orgán vám projeví něco jiného.

Hypofýza (podvěsek mozkový):

Při zkoumání zjistíte, že **podvěsek mozkový ukazuje na místo, kde přemýšlíte (tam pracujete s myslí).**

Hypothalamus:

Při zaměření se na hypothalamus se vám rozsvítí v hlavě. To je jakoby pobočník Slunce v hlavě. **Když se zaměříte na hypothalamus, začnete vnímat, že máte v hlavě Světlo a vzniká energie, která vám úplně zahřeje hlavu (mozek) a úplně se vám rozvibrují všechny orgány.**

Epifýza (šišinka):

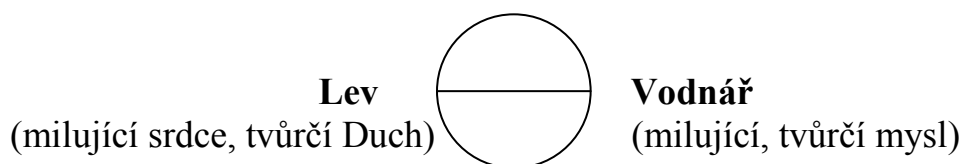
Když se zaměříte na šišinku, najednou se velmi zintenzívní vaše obrazotvornost. Najednou uvidíte i bez očí (jasnovidnost – to je ono). I nyní vidíte všechno ve své mysli, protože vaše oči tam umístí nějaké vibrace, ale oči nevidí nic, až ve vaší mysli (to je to zrcadlo) vzniká obraz. Šišinka slouží k tomu, když ji začnete aktivovat, tak i když máte zavřené oči, uvidíte. Pracujete přímo s myslí. Různé hermetické nauky dříve říkaly, že šišinka souvisí s Neptunem, ale není to tak. Šišinka souvisí s Váhami. Váhy jsou existence mysli, že ve vaší mysli vůbec něco je (něj. obraz). Protože teprve když máte něco ve své mysli, tak teprve s tím můžete pracovat (a to je Vodnář). A hypothalamus je šéf (to je Beran).

Já jsem si totiž kdysi myslel, že se mám zaměřovat někde doprostřed čela (na „třetí oko“), ale ne. Je to opravdu hlouběji, když půjdete za kořen nosu, najednou ucítíte (když se trefíte svou pozorností do podvěsku mozkového) že se vám okamžitě rozhoří duchovní srdce. Protože dá se říct, že vaše duchovní srdce je muž a podvěsek mozkový je jeho žena. To je jeho manželka. Muž

vnímá nádheru ženy právě v podvěsku mozkovém, tam vzniká uchvácení ženskou krásou a okamžitě to vibruje. Když tam ucítíte tu ženskou krásu, tak hned samozřejmě to v tom samotném okamžiku zaktivuje srdce. A když to budete denně pozorovat, tak tam je (v duch. srdci) plně intenzivní láska a v podvěsku mozkovém je ta jemná láska k ženě. A když takto začnete cítit mileneckou lásku, která velmi zintenzivňuje vaše srdce, což je Lev, který souvisí s Vodnářem, automaticky se aktivuje hypothalamus a začne vás to tahat kousek více dozadu a nahoru a začnete v sobě cítit úžasnou energii, sílu, Světlo. Počáteční láska vymizí, milenecká láska má tendenci jakoby zeslábnout, a zase – když se vrátíte kousek zpět, tak zase se zeslabí energie a zvýší ta milenecká láska. A když to protáhnete dozadu, narazíte na šišinku a najednou máte pocit, jakoby vystupujete ze svého těla, takže ve své mysli vidíte celý vesmír, na kterém vnímáte úžasné scenérie, nádherné mraky v prostoru, mraky ozářené Sluncem, začnete si cestovat, kde chcete. Protože najednou nebudete žít ve svém těle, ale budete žít a pohybovat se ve své mysli. A co nemůže být ve vaší mysli? Tam může být všechno. Když se zaměříte a zaktivujete si všechny tyto tři body (ony jsou propojeny), musíte mít pocit, že se jakoby propadnete do své hlavy (a budete ji vnímat, že je to jakoby celý vesmír) a budete ji vnímat, že je to prostor, který je vyplněn Vámi. Uvidíte, že tam jste – a všude. A tehdy doceníte, že máte mysl. Už se nespokojíte jen s Bohem, ale budete si vážit toho, že On má k dispozici mysl, protože tam si může hrát. A ne že je mysl na úkor Jeho Lásky, ba naopak, **mysl Mu umožňuje Lásku čím dál více projevit (Jeho tvořivost)!**

Aktivace podvěsku mozkového:

Podvěsek mozkový se dobře aktivuje tak, že se budete snažit v sobě vytvořit pocit milenecké lásky. To je opravdu jakoby partner, manžel, spíše manželka vašeho srdce. To jsou dva manželé. Proto říkám, že v astrologii oheň (a oheň v aspektu Láska = tvořivost je Lev) a vzduch (v aspektu tvořivost = tvůrčí mysl = Vodnář) nemůžou existovat jeden bez druhého.

Můžete si hrát a vymýšlet si svoje techniky. Ženy by to měly mít snazší (to je moje teorie), protože žena se cítí jako žena (Vodnář je ženské srdce a Lev je mužské srdce), takže si normálně zaktivujete duchovní srdce, kde ucítíte takovou tu dynamickou, tvůrčí Lásku (prožitek: Jsem šťastný sám ze sebe, ze svého Já) a až tuto Lásku v sobě aktivujete, tak si jen řekněte (a učiňte to): Nechám ten pocit Lásky stoupat nahoru. To je ten most mezi Duchem a myslí. Nechejte tento lehoučký, teploučký pocit Lásky stoupat nahoru a když se dostane na úroveň kořene nosu, tak to zpomalte a jen si řekněte: Ten pocit Lásky, až tam narazí na

toho svého partnera, tak zareaguje. Projíždějte to v té úrovni (dopředu, dozadu), až to zaohniskujete přímo na ten podvěsek mozkový a až si ho ten pocit Lásky najde, tak zesílí, ale ta Láska sama ze sebe (z Jáství) se změní v mileneckou Lásku. A až si tam ta Láska sama najde toho svého partnera, tak si tam vychutnávejte ten podvěsek mozkový, opravdu to souvisí s tím (a Láska duch. srdce souvisí se štěstím z Jáství), že se tato Láska změní na mileneckou Lásku, tak potom jedte kousíček dozadu a kousek ještě nahoru (na úrovni mezi obočím), ten podvěsek je přibližně na úrovni kořene nosu, kdežto hypothalamus je jakoby mezi obočím a více vzadu, najednou máte pocit, že se vám chce rozsvítit v hlavě velké světlo a úplně se vám začne příjemně zahřívat mozek, máte pocit, že vám vibrují všechny orgány a když půjdete ještě trošičku dozadu, zjistíte, že se vám velmi zaktivuje obrazotvornost. Máte pocit, jakoby jste z hlavy vylezli úplně ven do prostoru a vidíte tam různé obrazy. Ta duchovní praxe je opravdu příjemná, velmi se mi líbí.

Pupeční oblast:

Také jsem si všiml už kdysi dávno, že jak se píše o čakrách, tak kde je třetí čakra (solár)? V úrovni žaludku. Ona je důležitá. Ale všimněte si, že nikdo nepíše o jedné důležité čakře (nemám rád ten výraz, pro mne je to nějaké psychické centrum), když se podíváte na břicho a čistě jen z toho zevního hlediska, co tam je nejvýraznější? Pupek. Jak je to možné, že už z toho zevního hlediska je tam nejvýraznější místo a nikdo mu nevěnuje pozornost?

Chápete, že to je místo, když jste byli v matce, tak skrze toto místo do vás vstupovala potrava? Mám pocit, že to je velmi důležité psychické místo a že nikdo o něm nehovoří. Myslím, že to je právě čakra (ne jak říkali, že šišinka souvisí s Neptunem, ale ona souvisí s Uranem) pupku, která souvisí s Neptunem a Rybami. Protože si uvědomte, že na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh a to Slovo přebývalo mezi námi. Kdo jí Mé tělo a pije Mou krev. Jíst Slovo, přijímat potravu – znamená přijímat Moudrost a pít krev, pít víno (tekutiny) – znamená přijímat Lásku. Jídlo souvisí s Moudrostí a pití souvisí s Láskou. Bez jídla vydržíte měsíc, bez pití podstatně méně, takže Láska je důležitější. Uvědomte si, že zde (oblast pupku) jste přijímali potravu, když jste žili v matce, protože to je Moudrost, která je ve vašem nebi. Moudrost, která ve vás funguje (působí), kterou jste tam zaseli někdy v minulých životech, tu si nyní nepamatujete, ale vy bezděky něčemu věříte a proč? Protože emočně reagujete na tuto Pravdu, protože Ona je ve vás. To jste tam dali někdy v minulosti a ani o tom nevíte. V oblasti pupku je místo, kde jste přijímali potravu (někdy v minulosti), aniž o tom víte. Myslím si, že právě toto místo je velmi potlačené. Já jsem to zkoušel, ten pupek je tak zablokovaný, úplně normálně si zaktivujete tu pohlavní čakru, jdete dál, suverénně přeskočíte na solár, srdeční čakru, ale to místo pupku úplně opomíjíte.

Poznámka posluchačky: Tam je přece ještě jedna čakra, oranžová.

J.P.: Která?

Posluchačka: Dole je červená, pak je oranžová a potom je teprve solár.

J.P.: Tak já mluvím o té, která je mezi nimi (mezi 2 a 3).

Posluchačka: Ta 2.čakra může být ten pupek, ne?

J.P.: Ne. Pupek je něco jiného. Nebudeme to teď rozebírat.

Zkuste si to. Četl jsem knihu od jednoho američana, který propagoval zdravou výživu, a on říkal, že všechno a i v astrologii znamení Panny (což jsou střeva) se dává do souvislosti s nemocemi. To znamená, že i ten doktor tvrdí, že 90% nemocí je ze střeva (hlavně z tlustého střeva). Já, když si dám v práci oběd, tak většinou se mi vždycky chce spát, protože to je velká zátěž, když žijeme jen z éteru, že a nepotřebujeme normální fyzickou stravu, tak zjistíte, že když začnete zaměřovat svou pozornost do toho pupečního centra a začnete si ho uvolňovat, tak cítíte, že to tam je opravdu stažené, v tom pupku, když si představíte to dítě, že mu to při porodu najednou někdo ustřihne. Tam se bezděčně stáhne a ten blok si nesete celý život. Takže když ten pupek uvolníte, zjistíte, že vám hned začne kručet ve střevech (nebo ve dvanácterníku, nevím), ale najednou vám začne perfektně trávit. To je moje zkušenost. To si vyzkoušejte sami doma, v klidu. A ještě zjistíte, že budete mít pocit, jak vám to prosvětluje střeva. Když něčemu nebo někomu nevěříte, přemýšlíte, co si můžete do sebe přijmout a co ne, ale když to zaktivujete, to je, jakoby ta důvěra nebo-li víra ve vás stoupla, tak ta střeva vcucnou okamžitě všechno. Protože přijímáte do sebe to, čemu věříte. Když si to zaktivujete (čili jako byste začali více věřit), to tělo (střeva) začne lépe vstřebávat. Co skrze střeva se do vás dostane, tím se stanete, že (vaše tělo). Logicky: Voda je naše nevědomí (vnitřní svět), takže je to tam někde dole, proto tato spodní lokalita je ovládána vodními znameními. Solární čakra bude zřejmě Rak, pupek budou Ryby. Ale uvědomte si, že si hraje, že něco tvoříte, ale nesmíte se dostat do situace, že tvorba bude pro vás více než Stvořitel. Já je nejdůležitější a nakonec, když budete takto pracovat, zjistíte, že si projíždíte tělem, aktivujete tam různé věci, ale kdo to je? Já. Tím pádem Já nemůžu být tělo. Já jsem Ten, kdo se skrze tělo realizuje. A když takto pracujete, zjistíte, že předtím vám tělo a vnější svět překáželo, abyste si uvědomovali sebe sama. A když budete takto s tělem pracovat, zjistíte, že i za přítomnosti těla se vůbec nijak nezeslabuje váš pocit Já. Ba naopak. Protože skrze vaše tělo se Já perfektně realizuje.

Jak jsme říkali, že tvůrčí Duch nemůže existovat bez mysli (proto je oheň a vzduch naproti sobě ve zvěrokruhu), tak země nemůže být bez vody. Země je vnějšek, voda je nitro a nitro souvisí s emocemi. Proč? Protože vnějšek je chlad, ale čím více jdete dovnitř, tím více narůstá vaše emotivita, protože začne být čím dál více horko. Proč to říkám? Když si budete hrát se svým tělem a budete se snažit pochopit, jak pracuje, protože to jste Vy, kdo pracuje ve vašem těle, je to vaše Já, ale Ono to dělá automaticky bez lidské účasti, že. Lidé jsou namyšlení a přitom se vůbec nestarají o své tělo, tam někdo řídí tělo, a lidé jsou namyšlení, kdo jsou. Kdyby se Ten, kdo řídí vaše tělo, na vás naštvál, tak vás

okamžitě vypne. Ale On chce, ať vstoupíte do toho těla a ať se účastníte těch procesů. On si hraje. Nakonec zjistíte, že jakýkoliv fyzický orgán ve vašem těle není nic jiného, než určitá vnitřní skutečnost, určitý pocit. Játra – to není nic jiného než zahuštěný určitý pocit. Žaludek – to je také určitý pocit, který se tak zhustil, až se vám zhmotnil. A tehdy pochopíte, když někdo řekne: Bůh je jednoduchý, proč to tak komplikuješ? Ano, **Bůh je jednoduchý – ve své podstatě. Ale ve Své tvorbě, ve Svých projevech je nekonečný!** A vy nemůžete mít Boha bez tvorby, protože Bůh je Stvořitel v první řadě.

A když takto začnete procítovat svoje orgány, zjistíte, že to, co si uvědomujete v sobě, si budete uvědomovat i v jiných lidech. Pak začnete cítit orgány všech těl. To, co se naučíte vnímat v jednom těle, automaticky vnímáte i v druhém těle. Tělo jako tělo. Nakonec zjistíte, že **veškeré problémy v těle jsou dány pouze nesprávným myšlením a nesprávným cítěním** (negativní myšlenky a negativní emoce). A nakonec zjistíte (při této „hře“ s lidským tělem), že o to více jste tvůrci, ale o to více si budete uvědomovat, že nejste tělo, protože jinak byste si nemohli hrát se svým tělem. Tam je někdo, kdo si skrze to tělo hraje. Ten dopad bude takový, že i když budete se svým tělesným vědomím, pořád budete se svým Já, protože budete čím dál více cítit, že nejste tělo, ale že jste Ten, kdo se skrze tělo realizuje.

Takže to je ta odpověď, proč nehovořím jen o Já, protože Já je tvůrcí Já, Já se projevuje mnoha způsoby, a kdybychom zase jen přistoupili na to nekonečné množství způsobů projevu Já, tak se ztratíme. Proto zde musíme použít zvěrokruh, protože nám naprosto krásně ukazuje, že těch hlavních způsobů je 12, protože máme čtyři živly (duch, vnějšek, mysl, nitro) a tři kvality (Láska, Moudrost, Vůle) a díky tomu se zorientujeme v celé nekonečnosti. Zvěrokruh mám ukazuje dvanáct skutečností a jaké jsou mezi nimi vztahy, protože všechno je duchovně-duševní skutečnost.

Já jsem složitý, ale to nic na tom nemění, že také můžu být jednoduchý. A to, že jsem jednoduchý, neznamená, že nemůžu být složitý.

Je tolik různých duchovních směrů, každý říká více méně ty duch. pravdy zřetelněji, někdo méně zřetelněji, ale kde se dozvíte, jak je to všechno tak krásně poskládáno? To všechno je ve zvěrokruhu. A kdyby samozřejmě mne můj Duch neinspiroval, tak tam nic neuvidím. Dnes vím, že **není dokonalejší duchovní nauka, než zvěrokruh (Pravdy v něm).**

A to je to, proč astrotheologie nutí lidi přemýšlet, protože čím lépe umíte přemýšlet a čím více chápete, tím více máte dokonalejší a propracovanější mysl a tím více se vaše Já může realizovat. Bůh bez mysli není schopen nic udělat. Ten, kdo chce zůstat mentálně lenivý, tak třeba pozná Boha, ale jen málo. A čím více se jeho mysl propracuje a čím více bude vědět a čím více bude se svou myslí pracovat, tím více se může Bůh skrze něho realizovat! Uvědomte si, že Bůh (vaše Já) je v první řadě Tvůrce!

Takže takové ty nářky různých lidí, že to dělám složitým, ignoruji. Já si právě myslím, že **to je to geniální na zvěrokruhu, že ukazuje principy, které**

tvorí tuto nekonečnou rozmanitost. A když znám princip, tak si mohu domyslet ty jednotlivé variace.

V průběhu seminářů jsme si vysvětlovali nejen principiální význam slov, co to všechno znamená z duch. hlediska, ale vysvětlovali jsme si v první řadě, proč jdou znamení za sebou, jak jdou. Dále jsme si (stručně) vysvětlili, proč jsou proti sobě, dále, proč jsou ob jedno (60°) v jednom i druhém směru. To všechno má svůj duch. význam a toto uspořádání ve zvěrokruhu nám odhaluje velice důležité duchovní principy vztahů mezi jednotlivými znameními.

Pro lidi, kteří nechtějí myslet, to je zbytečné, oni se spokojí s Láskou, pro ně to není důležité. **Ale čím více se skrze Lásku blíží k Bohu a sjednocují se s Bohem, opravdu začnu odhalovat, že to je Tvůrce a že On se chce tvořivě realizovat a bez myšlenek to nejde.**

Duchovní pravdy jsou někdy pro lidi hodně abstraktní a proč? Jestliže myslím, že Já jsem přímo tělo, čili jestliže svoje živé Já ztotožním se svým hmotným tělem, nejvyšší realitou se stává hmotné tělo a materiál, ze kterého toto tělo vzniklo (hmota). To je pak největší realita a všechno, co se netýká hmoty, je abstraktno. Ale jestliže svoje Já ztotožním se svým Já (samo se sebou), tak největší realita je Já a všechno ostatní je abstraktní. Uvědomte si to. Konkrétno je vždycky to, co si myslíte, že je vaše Já. Jestliže by někdo ztotožnil své Já s emocemi, tak konkrétno budou jenom emoce a všechno ostatní bude abstraktní. Každý to bezděky cítí, že nejdůležitější v něm je živý pocit a že živý pocit je pocit Já. Ale jestliže toto Já ztotožníte (ve své mysli) s tělem, tak konkrétno je hmota. Jestliže ztotožníte své živé Já s emocemi a budete se cítit jako emoční bytost, tak konkrétno jsou emoce a všechno ostatní je abstraktno. Ale jestliže ztotožníte Já se svým Já (čili zjistíte, že jste Duch), tak Duch je pro vás konkrétno a všechno ostatní bude abstraktno. A protože Bůh se vždycky vnímá jako Duch, tak pro Boha je Duch (Bůh) konkrétno a hmota je pro Něho abstraktno. Takže můžeme říci, že pro většinu lidí, kteří jsou ztotožnili svoje Já se svým hmotným tělem, je pro ně konkrétno hmota a všechno ostatní je pro ně abstraktno a pro takového člověka je jeho vlastní Já (v čisté, neztotožněné formě, pouze Já jsem Já) nejvyšší abstraktno. A když oni slyší takovéto myšlenky, tak řeknou, že je to velmi abstraktní. Samozřejmě, pro ně je to abstraktní. Pokud jejich mysl nebude schopna uvažovat v abstrakci, nikdy nedosáhne svého Já, protože pro takového člověka je Já ta největší abstrakce. Bez toho, aniž by člověk dokázal přinutit mysl abstraktně uvažovat, nemá šanci se dostat ke svému Já. Potom, až to Já pozná, se to obrátí. Já bude konkrétno a všechno ostatní bude abstraktno, ale dříve než se tam dostanu, tak musím opravdu svou mysl naučit pracovat s abstrakcí. Takže **abstraktní myšlení je velmi důležité.** A právě zvěrokruh je úžasný pro tyto abstraktní rozcvičky.

Stručné opakování z min. semináře - úhel 60° ve směru hod. ručiček:

V minulém semináři jsme si vysvětlovali úhel 60° ve směru hodinových ručiček a říkali jsme si, že to je úhel, který popisuje přemýšlení, protože Beran nám ukazuje vždycky nějakou individuální, specifickou kvalitu a pokud chceme pochopit, co který úhel znamená, tak si jeden konec zapíchneme do Berana, čili: Já jsem určitá specifická a neopakovatelná kvalita a když se podíváme na 60° ve směru hodinových ručiček, tak druhý konec tohoto aspektu padne do Vodnáře, tak budeme chápat, co znamená tento úhel. Vodnář je vzduch a tvořivost (tvořivé přemýšlení), tak tento úhel nám říká o přemýšlení a to znamená, že každé znamení má 60° jiné znamení, tak nám to ukazuje, že každá kvalita musí v první řadě hlavně speciálně přemýšlet o jiné kvalitě, aby se mohla naplnit.

Např. **Střelec má 60° s Váhami.** Střelec je proces idealizace (vznik idejí) a Váhy jsou samotná existence mysli. Takže každý idealista nebo-li člověk, který chce pracovat se svými idejemi, musí v první řadě přemýšlet, co je to mysl. Protože idea se teprve v mysli může obalit myšlenkovou formou a vznikne myšlenka. Každá idea teprve v mysli získá konkrétní myšlenkovou podobu. Idea bez myšlenkové podoby je neurčitá.

Příklad: Když se někdy probudíte, řeknete si třeba: Dnes bych sbalil nějakou ženu. Ale to je idea, nějaký princip. Teprve, až někam půjdete, najednou vám tam nějaká konkrétní situace dohraje nějakou konkrétní ženu, která ve vás vyvolá nějaký silný prožitek a tato počáteční idea se projeví potom nakonec konkrétní formou. Vždycky to tak je, že je idea, která potom získává nějakou konkrétní myšlenkovou podobu.

Každý idealista, člověk, který hledá duch. Pravdy, musí přemýšlet o mysli a musí spolupracovat s myslí, jinak to nejde. A to vše (tyto skutečnosti) nám zvěrokruh a vztahy v něm odhalí.

Úhel 30° proti směru hodinových ručiček (struč. opakování):

Tento úhel má význam Býka. Býk je vnějšek a je to pevná kvalita nebo-li Lásky, čili tvořivost projevená navenek, čili tvořivost, která přináší konkrétní zevní výsledky.

Beran-Býk: Každá individualita se navenek projevuje tak, že projevuje nějakou činnost.

Býk-Blíženci: Každá vnější tvořivost se projevuje tak, že vytváří určitý intelekt. Všimněte si, když děláte nějakou práci, tak vás to nutí něco pochopit. A čím složitější práci děláte, potřebujete čím dál větší intelekt.

Blíženci-Rak: Intelekt vytváří určité pocity (Rak = emoční bytí). Čím více ve své mysli něčemu rozumíte, tím silnější máte určité druhy pocitů. Jestliže začnete rozumět svému tělu, co tam probíhá, tak začnete mít úplně jiný pocit než když jste mu nerozuměli. Jestliže začnete chápat, k čemu je vesmír, budete mít úžasné pocity. Atd. A to vše vám odhaluje zvěrokruh.

Ale v souvislosti s tím, že jsem minule hovořil o přemýšlení, tak jsem také vysvětloval, že přemýšlení je tvůrčí moc, ale aby přemýšlení přineslo konkrétní a viditelné výsledky na vnější rovině, tak k tomu musíte použít také touhu a víru.

Úhel 30° ve směru hodinových ručiček:

Když zapíchnete jeden konec do Berana (jsem neopakovatelná, specifická individualita), druhý konec vám spadne do Ryb. 30° ve směru hodin. ručiček ve zvěrokruhu nese kvalitu Ryb. Víme, že Ryby (voda) jsou emoce a souvisí to s Moudrostí (emoční Moudrost = víra). Co je to víra? Když slyšíte něj. myšlenku a vaše emoce na to silně reagují, hned cítíte, že je to tak, protože emoce vás s něčím ztotožňují, splýváte. Ryby je emoční splývání s určitou Pravdou (víra). To, kde se ta Pravda získala, to je někde ve vás, ve vašem nitru, to tam mohlo být zaseto někdy v minulosti, v min. životech, či vašimi předky.

Zapamatujme si, že **30° ve směru hod. ručiček symbolizuje víru – emoční Moudrost**. Z toho vyplývá toto:

Beran – Ryby: Každý jednatel (individualita) věří (30°) v určitou víru. To je archetyp, ať se to někomu líbí nebo ne, je to tak. A proč? Protože jsme si říkali, že 30° proti má kvalitu Býka a to je – něco vytvořit navenek (tvořivě se realizovat ven). Všimněte si: Určitá víra vytvořila navenek (zrodila) navenek určitou individualitu (Ryby – Beran). Zde vám říká zvěrokruh důležitou věc: Každý je produktem určité víry. V co věříte, tím se stáváte. Když budete věřit, že jste maso, budete masem. Věřte, že jste Bohem, stanete se Bohem (časem, až tomu budete věřit dostatečně silně). Uvědomte si, že svým způsobem víra (Ryby) byla rodičem individuality (Beran). Vaše individualita je dítětem vaší víry. Jste tím, v co věříte. A je logické, že jestliže víra je váš rodič, tak každé dítě přece věří svému rodiči, ono neřeší: maminko, kam mě to vedeš. Ono jí věří, že ho vede tam, kam má. Chápete to? Každá individualita se emočně přimyká k určité Pravdě. Proč? Protože tato Pravda ho stvořila. To je důležité poznání.

Ryby-Vodnář: Každá víra věří určitému způsobu přemýšlení (Vodnář), protože každá víra je vytvořena přemýšlením. Jak řekl Goebbels: 100x opakovaná lež se stává pravdou. Jestliže stále něco přemýšlíte dokola, začnete tomu věřit. Přemýšlení se navenek projevuje tak, že vytváří víru. A proto každá víra souvisí s určitým přemýšlením (je výsledkem určitého přemýšlení). Jestliže se někdo narodí, nikdy nic nestudoval a setká se s něj. myšlenkou a začne jí bezděky věřit, prostě ví, že něčemu věří, neví proč, ale cítí to, tak vězte, že předtím musel o tom přemýšlet.

Vodnář–Kozoroh: Každé přemýšlení věří v určitou fyz. realitu (Kozoroh = vnější bytí). Vysvětloval jsem, že každá fyz. realita nutí k myšlení určitým způsobem. Jestliže vaše duše vstoupila do fyz. reality, která se jmenuje ženské tělo, nutí vás to přemýšlet jinak než když vstoupím do mužského fyz. těla. Když se někdo narodí v Indii na ulici, tak jeho mysl přemýšlí jinak než hoch, který se

narodí něj. milionáři v New Yorku. Uvědomte si, že každá fyz. realita nebo-li fyz. bytí se navenek projevuje tak, že vytváří určitý způsob myšlení. Vysvětloval jsem, že tento úhel víry vám vysvětluje nějakou vnitřní pravdu. Ryba = emoce, nitro uvnitř = Moudrost. Vnitřní pravda je zde taková, že jestliže určitá fyz. realita vytváří určitý způsob myšlení, tak znáte obrovskou vnitřní Pravdu – změňte myšlení a tím pádem se musí změnit fyz. realita, protože každý způsob myšlení odpovídá určité fyz. realitě.

Kozoroh-Střelec: Každá fyz. realita věří v určitou ideu. Když někdo projevuje takový styl života, že je 16 hodin v práci (protože proč by měl jen 50 tisíc měsíčně, když může mít 100 tisíc měsíčně), tak je to víra v určitou ideu, že peníze (či hmota, tělo) jsou to nejdůležitější. Jestliže někdo hledá své Já (Boha), a tak se projevuje, že jeho fyz. realita se omezuje v mnoha jiných věcech, aby Ho mohl hledat, tak to je důsledek určité víry, že věří určité ideji, že Bůh je Ten nejdůležitější. Nejsou to krásné životní pravdy, které vám zde zvěrokruh říká?

Střelec-Štír: Každá idea věří v určitou touhu nebo žádost (emoce + Lásky, ztotožňování se s určitou Láskou), protože kdo bude hlásat takové ideje, např. když muži sedí v hospodě, tak se každý chlubí, kolik měl kdo žen. Ale co to je za idea? To je idea, která je výsledkem víry, že sex je to nejdůležitější. Čili jejich touhou je sex (což je tvůrčí emoční prožitek, protože láska je tvořivost, ale je to tvůrčí energie, která má tvořit fyz. tělo, ne že má na tom člověk nějak parazitovat). Takže si uvědomte důležitý princip: Každá idea věří v určitou touhu a to vám také vysvětluje, proč to tak je. Protože je to touha, která navenek vytváří ideje. Všimněte si: Jestliže potkáte člověka (muž ženu a žena muže), tak si ho hned začnete idealizovat. Nikdy nevidíte ten objekt, který vás tak šíleně emočně rozechvěje a šíleně ve vás vyvolá nějakou reakci, nehodnotíte ho objektivně, ale vzniká tam idealizace. A protože idealizace je produktem touhy, tak samozřejmě každá idea věří určité touze.

Štír-Váhy: Každá touha věří v určité myšlenky. Protože by nikdy nemohl muž zahořet něj. touhou po ženě, kdyby nejdříve ta žena nevstoupila do je mysli. Do vás vstupují různé myšlenky, ale jen některé myšlenky ve vás vyvolávají silnější touhu a za tou silnější touhou jdete, ta ve vás vytvoří ideu a tu se potom snažíte zhmotnit (převést v reálné bytí). Můžete cítit touhu, ale nemusíte znát to myšlenkové pozadí, jak ta touha ve vás vznikla. Ale vězte, za tím (za každou touhou) je myšlenkové pozadí. Každá touha je výsledkem určité myšlenky. Takové úvahy neodvádějí člověka (lidskou mysl) od Boha (od Já). Samozřejmě, kdyby měl člověk pořád spekulovat o tom, jaké další myšlenky se tam objeví (ve zvěrokruhu), tak se ztratí. Ale vždycky musí být pro člověka ta hlavní priorita nalezení Boha (svého vlastního Já) – nalezení Sebe! A toto je toto Já, které se košatí (tvořivěji naplňuje), protože mysl, která začne tyto životně důležité věci (to jsou věci Života) chápat, tak taková mysl umožňuje mému vlastnímu Já se plně realizovat (a prožívat).

Váhy-Panna: Panna je vnějšek (země) a souvisí to s Moudrostí (zjevená Moudrost). Každé myšlenkové bytí věří v určitou Moudrost.

Panna-Lev: Každá zjevená Moudrost věří u určitou tvůrčí Moc (v určitý zdroj Energie). Když si někdo uvědomuje takovou (svoji) moudrost, že Bůh neexistuje, tak v jaký tvůrčí zdroj on věří? Že všechno vzniklo velkým třeskem a tak nějak samo. Jestliže má někdo zjevenou Moudrost a uvědomuje si existenci Boha, tak v jaký tvůrčí Zdroj věří? V ten, který je v srdci.

Lev-Rak: Každý tvůrčí Zdroj (každá tvůrčí individualita) věří v určité vnitřní bytí. Každý Tvůrce věří v určitou vnitřní skutečnost. Slabý, pozemský tvůrce věří, že v nitru ani neexistuje, že člověk je jenom maso. Kdežto čím více člověk odhaluje svoji tvořivost, tím více věří v jinou vnitřní skutečnost, že uvnitř je Tvůrce vesmíru. Uvědomte si, že každý člověk, který se nějak tvořivě realizuje, věří v určitou vnitřní skutečnost (vnitřní bytí). Materialista neuznává žádné vnitřní bytí.

Rak-Blíženci: Každé vnitřní bytí (emoce) věří v určitou myšlenkovou Moudrost (intelekt), v určité myšlenkové poznání, protože myšlenkové poznání stvořilo emoční bytí.

Blíženci-Býk: Každé myšlenkové poznání (intelekt) věří v určitý projev tvůrčí energie (životní styl). Protože určitý živ. styl, který vedete, ve vás vytvoří určitý intelekt. Když se rozhodnete, že budete každý víkend jezdit na vysoké hory, třeba do Alp, tak se musíte něco naučit o tomto prostředí, musíte se naučit, jakou výbavu si musíte pořídit. Uvědomte si, že projevit navenek určitou tvořivost znamená – vytvářet něj. intelekt (myšlenkové poznání) a protože každé myšlenkové poznání je výsledek toho, že jste se snažili něco vytvořit ve hmotě (nebo navenek), tak proto každé poznání věří v určitý živ. styl.

Býk-Beran: A každý živ. styl (projevování tvořivosti navenek) věří v určitý typ individuality. Jestliže věřím, že já jsem individualita čistě z masa a kostí, tak samozřejmě povedu takový živ. styl. Ten živ. styl, který vedu, už je důsledkem toho, že věřím v nějaký typ individuality, někdo věří, že je maso, někdo věří, že je intelektuál, někdo věří, že je Bůh.

Takže vidíte (a to jsem jen řekl v kostce), jak můžete meditovat na téma – víra. To není o tom, jak mají ten křesťanský magazín (Na cestách víry). To jsou nádherné pravdy, které nám zvěrokruh ukazuje.

A když si to domyslíte, všechno se odvíjí od toho: oheň, země, vzduch, voda a Láska, Vůle, Moudrost. Není to krásné?